THEOLOGISCHE SAMMELHANDSCHRIFT
Salzburg, Mitte 15. Jh.
Seite 198r
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8285
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

autem predet non esset omnis illius
corrector sed predator et detractor
unde melius debet nominare illum
in confessione nec sacerdos debet me
ut ipse de nomine fallit aut istud
ubi constantia facta est talis quod alius
non potest confitere petro quia si
arguunt vel filium vel sororem
quomodo aut et quid est faciendum
in isto casu cavendo dicit est supra
in capitulo cui facienda est confessio
Decima conditio est quam reddit
fruminus est quod sit morosa ut
non dicat petro in transitu sicut
computant compositores minores
sed cum maturitate et mora ac
deliberacione ut quod hoc attendat
devotio et maior habetur contricio
et cum reuencia confitear ergo
pentitens nunc sorori predam et ha
bita remissione omnium peccatorum ha
bebit primum beatitudinem

Capitulum septimum
de iteracione confessionis

Licet ut dicit est sup multum sit
utile sequentes ostendere Aliqui
in est minus rotundi tamen quod do
ctores ponunt aliquos casus in quibus
de necessitate salutis confessio est ite
randa primo pp excommunicacionem sta
tutum quod aliquis habet aliquem casum
de quo confessor suus non potest cum
absolvere et mittit eum ad superio
rem tunc de confessione quam in
feriori secerit teneat superior ut
statuat que ei prima imponenda
sit nisi forte quantum ad deum id
committit vnet nisi forte Probatur
iste casus ex eo quod c latorum
ait de pe et re sic dimittunt
Secundus casus est pp equivocacionem
confessor Si enim sacerdos

simus sit imperitus qui ei non sciat
iniciam imponere salutarem et
illa tunc petro primo confessa iterum
confitere sci Augustinus Sacerdotem
quere qui te sciat ligare et solvere
Tertius casus pro contemptu
satisfactionis Si qui quis fuit con
fessus de peccatis suis et contempsit
iterum iniciam sibi impositam ut redit
a memoria que fuit illa tenet iterum
confitere cum petro si non recordet
de eis di in si oblivio Assimi
recidum tamen in isto casu quia
ut iste confitet cum confessore si ille
confessor recordet de peccatis sicut p
me confessi non tenet nisi debet
iterum confitere sibi sed sufficit
dicere Domine ego sum volens confes
sus alie et vos recordamini de illis
fiat quod ego contempsi facere iniciam
quam michi imposuistis et non
recordor que sunt Deo rem ad vos
ut michi illam vel aliam imponat
Si autem confessor non recordetur
de peccatis prius confessis credo quod tenet
iterum sibi confitere Quarto casus
est pp malitiam petri qui sit suum
celat et aliquid petrum morte in con
fessione quia quamvis confitetur
alia omnia tenet et illud quod re
tinuit et omnia alia confitetur Et
quarto est quia prima confessio non
fuit facta in caritate cum pe re
maneret in peccato mortali ergo impo
sita fuit sibi petro dimittere ergo si non
fuerit dimissa debet ite penitere
Augustinus Quo dum inimicum omni
dimisso quomodo ergo qui petrare
fuit de illis recipiet remanet
de pe di in sunt plures Nota
tamen distinctionem positam in aut
predicti quia si confitetur eidem